

A Sötét Angyal

***"Mint a madárka, ki elbujdosott fészekétől,
olyan az ember, aki elbujdosott az ő lakóhelyétől."***

Sajnálom, hogy hátra hagylak
Kicsiny, lágy szellőre bízlak,
S én csak megyek, megyek némán
Földi, kóbor, lidércek nyomán

Megyek velük, nincs már vissza
Ruhámra ragadt már a fájdalom pora
De én csak megyek velük némán
Ez az én hideg, kegyetlen sétám...

Vissza, vissza nézek néha
De, nem mehetek soha arra
Vár már a lép, a rengeteg
S a cifra vihar, fergeteg.

Utamon nem kísér senki, csak az árnyak...
Felettem nyoma sincs semmilyen madárnak
Én vagyok az oka, miattam gyér a táj
Pusztító lényemért tudom, ennyi jár.

S most Golgota hegyére kanyarog az ösvény
Nagy mester kapujának, mély, földi helyén
Nem nézek már vissza, utam vége ez
Ugrok, s már csak félve szólok Istenhez...

***"És lelke közelget a sírhoz,
s élete a halál angyalaihoz."***

De nem tudok meghalni, valaki nem enged
S e helyen már csak komor lelkem szenved
Nincs semmi vissza, nincsenek már utak
Lidércek vak nyomán vörös patak fakad.

Nem látok itt tüzet, nincs dermesztő fagy sem
Csak bokrok, fák, vadak, s virágok mellettem
Követem az árnyat, hátha utat mutat
S a távolból megpillantok egy kis mives kutat

Tövében egy fantom hullajtja könnyeit
Árulásnak áldozata, Hadd nyalja sebeit!
Nem szabadulhat soha, ez az ő börtöne
Hol újraélheti mit tettek vele.

Arrébb lépek párat, mert nekem e kín sok
De itt is egy szenvedő, szomorú lényt látok
Őt éppen átverték, kedvese bűne nagy
Mégis e teremtmény az, kit mindenki hátrahagy...

Mi ez a sok szenvedés? Miért e sok kín?
Nem láthatlak többet, s ezért a fekete szín?
E sok fájdalom mind miattad fakad?
Vagy csak én lelkem nyomja súlyos lelki had?

Körülöttem hever áldozatok sora
S mind más miatt veti magát porba
Őt itt átverték, amott más szenved
S kínzásuk örökké tart, az ő se sose enged.

Körbe megyek még egyszer, itt nem maradok
Én a mennynek felhőin is fájdalmat kavarok
Látok egy új lelket, búja nem is lankad
Fájdalma súlya alatt, még a föld is sírva fakad

Veled meg mi történt? Mi miatt búsulsz?
Barátod hálátlan s te vagy ki csorbulsz?
Hagyj fel ezzel, te nem vagy bűnös
Nem tehetsz róla, hogy más lénye hüvös

A távolban felsejlik egy alaknak árnya
Ezt eddig nem láttam, megyek hát utána
Ez alighanem a mester, ki itt rendet tart
Oda megyek hát, hogy rázzak vele kart

Egyre közelebb érve szóra nyitja száját
Neked itt nincs helyed! S kihúzza kardját
Távozz, míg még csak szavakkal kérem!
Ez nem bűnösöknek létre emelt éden!

Nem tudok vissza menni, megszűnt az út!
Hát akkor mondom neked, Ott az a kút!
Ugorj bele gyorsan, s zuhanj benn napokig
S ha az Úr is úgy akarja, el jutsz hazáig!

Köszönöm neked, hogy kiutat mutatsz
Ugrok is még, mielőtt szétszaggatsz
Látom már milyen mély, sötét e kút
De tudom, innen sose lesz más kiút

Viszlát, ég veletek megbántott szentek
Remélem legközelebb megváltásért mentek
Ugrok hát végre, nincs okom maradni
Isten véletek, ideje haladni!

***"Akkor, mivelhogy vétkezett ezek közül valamelyikben,
vallja meg, hogy mi az, amiben bűnössé lett;"***

Ugrottam, s most zuhanok a mélybe...
Érzem, ennek soha nem lesz vége...
Feneketlen e kút, melyben a halál az úr
Érzem törét az alaknak mit belém szúrt

Remény volt a méreg rajta, tudta ő azt jól
Tudta ő azt, hogy nem jó nekem sehol
Hogy én vagyok az egyetlen bűnös e kertben
S hogy emiatt nem teljesülhet amit kértem...

Hanem ha vétkes is vagyok, s így kell vesznem
Kérlek téged tetteimért bocsáss meg nekem
Eme halottnak te kend fel a kenetet
S keserves óráidért mentsd fel lelkemet...

Vissza, vissza nézek néha
De nem mehetek soha arra
Vár már a sötét, a kín, a halál
Mit életében csak gyilkos talál

Egyedül esek, nincs már vissza
Szaggatott ruhámat, a sötétség húzza
De én csak zuhanok, egyedül, némán
Ez az én fájdalommal festett cellám

Sajnálom, hogy ott hagytalak
Hogy bajban másra bízalak
De én már csak esek, esek némán
S egyedül távozok mint hajdanán...

***"És alászállának azok és mindaz, ami az övék, elevenen a pokolra:
és befedé őket a föld, és elveszének a közösség közül."***